Advent - Primer diumenge

Per LlorencP el dl., 23/11/2020 - 11:00

Is 63,16b-17.19b.64,2b-7
1Co 1,3-9
Mc 13,33-37

1) Aprofitem aquest Advent!

Comencem avui el nou any litúrgic, el temps d'Advent que ens prepara pel Nadal. Si bé la nostra vivència del temps és linial, perquè anem fent-nos cada any una mica més grans, i hi ha un desenvolupament progressiu de les coses, la litúrgia, i el cicle natural dels anys ens ofereixen **un component cíclic que podem aprofitar** com una possibilitat pedagògica **per revisar-nos i examinar-nos,** per créixer més com a persones i com a cristians/es.

Podem veure aquest Advent com **una oportunitat per revisar la nostra vida,** per posar-la als ulls de Déu i deixar que ens parli al cor en aquest temps de veure on som i cap a on anem.

2) Vetlleu, estigueu a punt!

L'evangeli d'avui ens convida amb força a plantejar-nos, aquest temps, **si potser aquest any hem viscut un cert ensopiment**, si ens hem quedat com endormiscats enmig d'aquest temps de confinament, d'anul·lar tantes coses, d'ajornar altres, de viure en la im-previsió…

Jesús és clar: **no dormiu, vetlleu, estigueu desperts**!

Com he viscut, doncs, aquest any? **He estat atent a escoltar els signes de Déu en la vida?** He estat atent per **escoltar el que les altres persones han pogut expressar** de necessitats de cura i atenció per part meva? He estat atent a la veu del meu cor i he tingut cura d'ell?

He estat despert, aquest any?

Què puc fer per estar atent, despert, a punt, i vetllant?

3) Visiteu la vostra vinya!

La primera lectura és ben realista i preciosa, perquè ens situa en la nostra realitat concreta, i ens convida a **deixar que el nostre cor cridi**, com el del profeta…

En efecte, el primer que podem fer és, com el profeta, **mirar la realitat del nostre món en tota la seva limitació i en el patiment** que hi ha. Un món com desorientat, en múltiples crisis, on sembla que els referents trontollen, un món que no mostra la fraternitat i l'harmonia profunda que voldríem.

I davant aquesta realitat de patiment, foscor i dolor, un clam ressona fortament:

"**Oh, si esquincéssiu el cel i baixéssiu"**

I el salm insisteix amb una altra imatge:

"Déu de l'univers,

gireu des del cel els vostres ulls,

veniu i visiteu aquesta vinya"

Sí, l'Advent ens prepara per veure que **aquest desig profund del nostre cor, que el Senyor vingui i ens 'visiti', s'ha fet realitat ja**… el Nadal ens ho recorda… i potser aquest Advent podem **aprendre a obrir els ulls a les diverses maneres, tan creatives,** que té el Senyor, també avui, de fer-**de 'visitar-nos',de fer-se proper**, d'acompanyar-nos en el camí.

Potser descobrirem que **Ell ja hi era, al nostre costat**, però potser no hem estat atents i no l'hem deixat fer…

Tant de bo **aquest Advent ens ajudi a obrir els ulls, a estar desperts,** i sobre tot a disposar-nos per **deixar-nos fer pel Senyor.**

Bé ho diu al final de la primera lectura d'una manera preciosa:

“enmig de tot, Senyor, sou el nostre pare; **nosaltres som l'argila, i vós, el terrisser;** tots som obra de les vostres mans”.

Que el Senyor **ens pugui moldejar com ell vol**, i que puguem dir, cada cop més, que la nostra vida ‘és obra de les seves mans’.

Que així sigui.

ETIQUETES
VETLLA ATENCIÓ REVISIÓ